

NHỮNG CHUYỆN BÊN LỀ BÁCH HỢP 19

-----o0o-----

Đây là những mẫu chuyện bên lề trại Bách Hợp 19 mà chúng tôi hoặc chính tai nghe mắt thấy hoặc tình cờ nghe kể lại, bởi vậy chuyện không có thứ tự trước sau. Mục đích ghi lại là để những bạn đã tham dự cùng nhớ..!

(HỌ NHÀ) MINH.... “ MẦM !“

Chắc là anh chị em còn nhớ, CN mình và CN Pháp kết nhau lại thành “họ (nhà) Minh“, đó là: Minh Trang - Minh Hùng - Minh Tân - Minh Hiền - Minh Hoàng xếp theo thứ tự vai vế trong..gia tộc! Họ này “khẩn khít“ với nhau cũng trên 5, 6 năm rồi!

Ngay cửa chính bước vào.. Bách Hợp 19 là một phòng trống thật rộng, tất cả tạm để hành trang nơi này trước khi được nhận phòng.

Tr. Minh Hùng, LĐ-Hùng Vương, người cung cấp thực phẩm cho trại, cứ tưởng Tr. đến trễ, nghe nói khoảng 18giờ, nhưng

chưa hơn 15 giờ là gặp Tr. và như bà con đều biết, Tr. vốn là người...“cái miệng đi trước!” cho nên vừa vào phòng .. (đợi) là Minh Hùng cười nói, chào hỏi thật ..náo nhiệt.

Bỗng nghe một giọng nói... trong trẻo vang lên: “anh...Mắm ơi, anh có nhớ đem nước mắm không? Nhà bếp đang cần gấp!”. Minh Hùng xoay người lại với cặp mắt..như quả trứng gà, “ sao chị lại đặt..tên Mắm cho tôi?, tôi có đem theo còn để ngoài xe...” À, giọng của một Phụ huynh LĐ-Hoa Lư, “xin lỗi bởi không tên anh nhưng biết là anh .. đem nước mắm cho nhà bếp..!” Chẳng lẽ như vậy mà gọi tôi là ..anh Mắm?, Minh Hùng cười nói. (Lại) một giọng ..trong trẻo khác:“ coi bộ không được rồi đó! Tự nhiên ..“nhà “ Minh ta lại thành..“Mắm!“, lại không khéo chuyển miệng tam sao thất bản, nhà Minh thành..“(họ nhà) Mắm“ thì..nặng mùi lắm đó! Tưởng ai, hóa ra “chị Cả Minh Trang“ đứng cạnh đó lên giọng ..bên nhau!

Tôi thấy anh Gà lòi mắt lim dim, đến bên chị Cả ..hít hít rồi bước đến cạnh anh “Mắm“ ..hít hít.. Anh Gà nói, không nặng mùi, không nặng mùi..hihihi..

TRÒ CHƠI LỚN CỦA.... HAI NGƯỜI !

Thứ Bảy không là ngày lễ, nhà bếp cần một số đồ dùng phải đi mua và hai người đứng ra lo liệu chuyện mua sắm là anh Tin của Hùng Vương và chị Quỳnh của Hoa Lư. Và chuyện... trò chơi lớn của..hai người!

Anh Tin kể rằng, sau khi tìm kiếm, so đo giá cả các thực phẩm phải mua, chị Quỳnh và anh đẩy xe chất đầy thức ăn đến quầy tính tiền. Đang đi bỗng chị kêu lên, cái kính đeo mắt của tôi đâu rồi? Anh Tin nói ngay, khi nãy tôi thấy chị lấy ra coi giá cả nơi hàng rau..Vội vàng đẩy xe đầy thức ăn sang một góc, cả hai trở lại hàng rau..., sau đó đến nơi chứa đông lạnh, rồi trái cây, tìm từng chút nhưng không kết quả! Cả hai bèn trở lại xe đẩy hàng của mình và ..tính tiền. Chị Quỳnh nhờ cô phụ trách tính tiền nếu có ai đó tìm thấy cái kính thì cho chị biết. Khi lục bóp lấy tiền để trả, chị cảm thấy cái mũi vì.. hơi ngứa nên đưa tay xoa xoa, bỗng chị kêu lên, ồ, cái kính tôi đang đeo đây mà! Anh Tin cũng kêu lên, ừ, thì cái kính chị vẫn đeo từ nãy giờ mà! Chị Quỳnh nói ngay, sao anh không nói! Tôi tưởng chị tìm cái kính...thứ hai! Anh này, ai mà mang hai cái kính đi mua sắm..! Tin..lắc lắc cái đầu..

Khi đẩy xe hàng đến xe hơi của mình, anh Tin nghe chị Quỳnh lại nói, ủa, đằng kia gần cái xe giống xe bán hàng rong đóng kín cửa, có 2 thùng..dồi, xúc xích, tặng không đó! Anh Tin hỏi sao chị biết tặng không, chị đáp là mấy năm trước chị sang Úc thấy như vậy đó. Anh Tin nói đây không phải là Úc, miệng nói chân dậm bước theo chị Quỳnh đi về phía mấy cái thùng..dồi! . May sao cả hai mới đi được chừng 2, 3 bước thì tấm cửa sổ của chiếc xe bán hàng kéo lên bởi một bà ..“khá đô con!”. Anh kêu lên, hên làm sao chớ không là phải..mua mở hàng bắt đắc dĩ rồi.. Chị này thiệt tình!

Chung quanh người ngồi nghe kể đều cười ồ, anh Gà nói, trò chơi lớn của... hai người cũng thật hấp dẫn đó..

QUẢ THẬT... KHÔNG NGỜ !

Do cần thêm sự đóng góp của các em Ấu và Thiếu để màn trình diễn văn nghệ được...”xôm trò hơn” cho nên các Ấu được cho...dợt thử. Cháu Nam Anh, một Ấu sinh vừa lên Thiếu, con thứ hai của Tr. Lý Kiệt, nhất định không chịu..thủ vai nào. Chẳng những vậy còn ..la khóc nói là con không muốn đóng mà...Ba cháu, Tr. Kiệt, phải theo dỗ dành, con không đóng thì thôi có chi mà la khóc... Bà con yên chí chắc chắn là màn trình diễn này không có..Nam Anh. “ Nói vậy mà không phải vậy!”, câu này thật đúng lúc để ...chứng minh. Màn trình diễn bắt đầu, Nam Anh mặt mày ..vui vẻ với y phục diễn tuồng trong vai thủ diễn! Tr. Kiệt như là.. đớ lưởi, vội vàng lấy máy ảnh..chớp lia lia..

Tr. Kiệt cho hay, hôm nay vừa được Huân Chương, được chấp thuận làm Thủ Quỹ trọn đời rồi lại còn được chứng kiến thằng con vài giờ trước đó khóc lóc om sòm nhất định không lên sân khấu, vậy mà bây giờ cười toe toét trong vai được giao, vừa chấm dứt còn chạy đến “ gíp mi phai ” nữa chớ! Quả thật..nhiều tốt đẹp, vui vẻ đưa đến không ngờ cho em....

DẠO ĐÊM ?

Vì có vài Thú mới xin nhập HDR, Oanh Oanh được ủy nhiệm đem Thú đến...!

Oanh Oanh kể lại rằng, dù khuya nhưng các PH vẫn say sưa với Kara OK cho nên việc dẫn Thú thật không dễ. Vì trời (quá) lạnh nên phải chuẩn bị y phục mùa Đông thật kỹ. Bắt đầu thi hành..nhiệm vụ thì lần lượt trước cửa ra vào của phòng đợi dựng ngay 2 PH của HV, anh Danh và Anh Việt. Thấy tôi ăn mặc..dày cộm, cũng lần lượt các anh hỏi, chị đi dạo à ? Tôi trả lời Ờ! Sau đó chỉ gặp anh Việt, anh lại hỏi Chị lại đi dạo à? Tôi lại Ờ! Đến lần thứ tư lại cũng gặp anh, lại cũng hỏi và trả lời ..không khác nhau. Tôi chưa kịp quay người đi, thấy anh đưa tay coi đồng hồ, miệng lẩm bẩm, hơn 1 giờ khuya rồi mà còn dạo ở đâu dậy trời! Chị này hôm nay sao dậy cà!... Tôi mỉm cười đi luôn. Có lẽ anh nghĩ hôm nay tôi..bỗng bị bệnh..quá nửa đêm lại thích lang thang dạo đêm dầm tuyết..!

[Web-CN](#)